

Wat bron aangaat, te uwer informatie het volgende:

1. De door Henk Uilenbroek geschreven historie tot 1986 is letterlijk overgenomen.
2. De historie daarna heeft ondergetekende aan de hand van de door Ankie Kolstee verschaft informatie op papier gezet.

Op 28 mei 1938 vond in Huize Voorhout, Lange Voorhout 19 te Den Haag, de “reconstructie” -vergadering plaats van de in 1930 opgerichte Nederlandse Bridge Bond (NBB). Opzet was de sinds de oprichting in aantal en omvang gegroeide afdelingen van de NBB om te vormen tot districten. Dat lukte en in één van de van de daarop volgende nummers van “Bridge” staat een korte mededeling: In verband met de reorganisatie van de NBB is opgericht de “Eerste Haagsche Bridge Vereeniging DE BOND”. Blijkens de statuten is de datum van oprichting 19 juli 1938; de datum van toetreding tot de NBB is 1 oktober 1938.

Beide feiten zijn vandaag het vieren waard, maar intrigerend is natuurlijk de vraag waarom voor een nieuwe vereniging een zo verwarrende naam werd gekozen. De verklaring komt van het oud-lid, mevrouw F.C.J.E. Dijkmeester: *Toen ik in 1928 lid werd van de vereniging, die in Pulchri Studio speelde, heette de club al zo. Ik was met mijn 31 jaar de jongste. We speelden op dinsdag- en woensdagavond in een klein zaaltje met hooguit 10 tafeltjes. We speelden toen alleen maar robber bridge met een tarief van vijf cent de honderd punten. Contributie betaalden we in de vorm van “kaartgeld” : een dubbeltje per keer spelen.*

De meeste bestuursleden uit de twintiger jaren kan ze vlot opnoemen: A.J.E. Lucardie (“de kolonel”) was voorzitter en A. Milders penningmeester; verder W.E. Kroesen, J.H. van der Meer, R.N. Haremaker en A.P. Post als overige bestuursleden of in technische functies. En dan volgt hier een eerste dagelijks bestuur van de op 14 juni 1930 opgerichte NBB: voorzitter A.J.E. Lucardie, onder-voorzitter W.E. Krusen en secretaris A.P. Post. De penningmeester A.L.T.J. Vogelsang, kwam uit Bilthoven, maar om dat te compenseren was de redacteur van het NBB-maandblad, tevens voorzitter van de technische commissie, uiteraard weer iemand van de EHBV De Bond: R.N. Haremaker.

Het gaat te ver om de oprichting van de NBB geheel aan de EHBV toe te schrijven; de Amsterdamse Continentel Club van o.a. de fameuze gebroeders Goudsmit heeft in de oprichting ook een grote rol gespeeld. Volgens de bridgeliteratuur zijn de eerste pogingen echter stellig uit het Haagsche afkomstig en de baanbreker is dan W.E. Kroesen. Deze Willem Egbert had al vóór Lucardie zijn plannen voor een bridge-organisatie op papier staan. Toen hij van Lucardie’s ideeën hoorde, nam hij contact met hem op en daaruit is de Eerste Haagsche Bridge Vereeniging “DE BOND” ontstaan, als opstapje naar de landelijke Nederlandse Bridge Bond.

In die beginfase reisde Lucardie stad en land af om clubs, sociëteiten en particulieren warm te maken voor de NBB. Er moesten afdelingen worden opgericht en in Den Haag ging dat geruisloos; EHBV werd de afdeling. De gespletenheid van de EHBV in die jaren blijkt wel uit een gevonden aankondiging: “speelgelegenheid dinsdag- en woensdagavond en één afdelingsspeelavond.

Nog even terug naar Kroesen, die wat veel in de schaduw van Lucardie is gebleven. De laatste zag kans bij een internationaal toernooi te Scheveningen in juni 1932 de geesten rijp te maken voor de oprichting van de Internationale Bridge League. Zijn strijdmakker van het eerste uur. Kroesen, werd er secretaris van. In 1935 werd hij benoemd tot gedelegeerde van de IBL met als taak de samenwerking rond te breien tussen bridge in Europa en de Verenigde Staten. Een probleem daarbij was, dat in de V.S. twee bonden met elkaar overhoop lagen, maar Kroesen zag kans dit karwei te klaren.

We gaan met de EHBV weer robben in Pulchri Studio. Er werd van alles gedaan om nieuwe leden te werven; dat lukte en het gevolg was dat de ruimte te krap werd. In mei 1931 werd verhuisd naar de conversatiezaal van Hotel : DeTwee Steden” aan het Buitenhof, waar elke middag en avond aan 16 tafels kon worden gespeeld. Als gevolg van de hogere kosten moest het kaartgeld van 10 naar 20 cent. De leden

konden zich opgeven voor cursussen om hun bridgevaardigheid te vergroten; daar bleek echter geen behoefte aan te bestaan.

EHBV-leden die, wat bridgevaardigheid betreft, recht van spreken hadden, waren G. Borel en E.I.F.L. Knufman. Op 25 maart 1931 slaagden zij er in Nederlands kampioen te worden. In die tijd kon elk paar, dat meende aan de bridgetafel een beetje uit de weg kunnen, het kampioenspaar van het ogenblik uitdagen. Er werd dan een vastgesteld aantal uren gerobberd en wie de meeste punten had, was kampioen. Het EHBV-paar genoot 2 weken van de eer, toen werd het onttroond door het Continental Club-paar: E.C. Goudsmit en H.F. Meijer.

Hotel “De Twee Steden” bleek niet het ideale onderkomen te zijn. De speelzaal vormde onderdeel van het hotelcomplex en aan het gebruik waren beperkingen verbonden. De leden mochten niet luidruchtig zijn; zoals het bestuur schriftelijk formuleerde: “De leden zullen er wel aan doen zich zoo min mogelijk te laten vervoeren tot het houden van luide besprekingen”. Niemand mocht bovendien vroeger dan een kwartier vóór het begin van het spelen aanwezig zijn; hem/haar werd dan de toegang geweigerd.

Voor feestdrives moest in die periode elders onderdak worden gezocht en het Hotel “De Witte Brug” viel dan het meest in de smaak. Het beschikte over de dependance “Huize Voorhout” aan de Lange Voorhout en deze kon met ingang van 1 februari 1932 worden gehuurd. De EHBV kreeg er de beschikking over een grote en een kleine zaal, maar de afdelingsvoorzitter J.A. Baud (medefirmant van Lucardie) prees het ook aan als clublokaal van de NBB, afdeling Den Haag.

EHBV voorzitter D.P. van Wageningen (1932-1935) moest, “teneinde gedekt te zijn tegen tegenvallers” het kaartengeld verhogen van 20 naar 25 cent. Dat zette meer zoden aan de dijk dan het nu lijkt, want er kon worden gespeeld aan 36 tafels.

Helaas lukte het niet de eensgezindheid en de groei van het leden aantal te combineren, want er vormde zich “klikjes”. In de tijd dat bridge als commerciële mogelijkheid werd ontdekt, organiseerden hotels en restaurants bridge - en teas en – avonden en er waren leden, die met hun favorieten uitweken naar etablissementen als “De Twee Steden”, Royal” en “Palace”.

Het verblijf in “Huize Voorhout” droeg desondanks bij tot groei van de EHBV en tot bloei van het Haagse bridge-gebeuren. Ook de ontwikkeling van het bridgespel zelf, het doorzetten van eerst het contract bridge, in een latere fase het duplicate spelen en weer later de viertallen, speelde daarbij een rol. In oktober 1935 werd bij de EHBV met duplicatie begonnen in een competitie, waarvoor veel animo bleek te bestaan.

Het kaartgeld werd afgeschaft en in plaats daarvan werd 25 cent tafelgeld ingevoerd, met daarbij een contributie van f 5,- voor een hoofdlid en f 3,- voor een bijlid per jaar. Ook toen al betaalde niet iedereen op tijd; teruggevonden is de bepaling, dat bij betaling na 15 augustus, 20 cent incassokosten in rekening werd gebracht.

De periode rond 1935 verdient ook aandacht, omdat tegenstellingen binnen de NBB het verminderen van EHBV-invloed in de nationale bond inluidden. Die invloeden waren inderdaad groot; in november 1935 telde de NBB bijv. 2355 leden, van wie 750 in Den Haag speelden. De meeste waren lid van de afdeling Den Haag en deze werd per traditie overheerst door de EHBV. Hierin kwam een kentering door het vervangen van Haremaker als redacteur van het NBB-orgaan door E.C. Goudsmit uit Amsterdam en door de benoeming van W.B. Buma uit Aerdenhout als onder-voorzitter. De EHBV-Kroesen, die tot dan toe ondervoorzitter was, werd secretaris-penningmeester. In het overzicht van wijlen Filarski, ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de NBB tekende deze aan: “Hiermee werd de invloed van de “Haagse Groep” verminderd.

In 1936, EHBV-voorzitter was inmiddels K.S. de Graag, werd de volgende stap gezet op weg naar een nieuw NBB. Er werd een reorganisatie-commissie ingesteld om een andere structuur van de NBB uit te werken.

EHBV-leden daarin waren J.H. van de Meer en J. Samkalden. Deze Samkalden was in 1930 uit Rotterdam naar Den Haag gekomen en hij werd al heel spoedig penningmeester van de EHBV, terwijl hij na de oorlog in tal van commissies van de EHBV en de NBB zitting heeft gehad. Hij is ooit "één van de bruggenbouwers van de NBB" genoemd.

Op 28 mei 1938 kreeg de nieuwe NBB-structuur zijn beslag. Het betekende het terugtreden van Lucardie, die ere-voorzitter werd. Als vice-voorzitter kwam van de Meer in het dagelijks bestuur; in 1939 werd hij bovendien voorzitter van de EHBV.

EHBV teams in de competitie

Het na de reconstructie opgerichte district Den Haag e.o., was het grootste van de NBB. Een teruggevonden lijst van aangesloten verenigingen vermeld naast de EHBV: "De Witte", "Royal", "Het Statenkwartier", "Duinoord", "Mega", "De Sleutels" (Leiden) en "V.B.C." (Voorburg). In dat jaar omvatte de Hoofdklasse A en B elf teams en daarin zat de EHBV met acht teams, de drie overige waren van "De Sleutels". In de eindstand waren in de A de EHBV-teams: 1e, 3e, 4e en 5e. en in de B: 1e, 2e, 3e en de 4e.

Nog één vooroorlogs hoogtepunt uit de EHBV-historie: na selectiewedstrijden hadden de dames A. van Rijn en F.C.J.E. Dijkmeester zich weten te kwalificeren voor het nationale dames-viertal dat zou uitkomen in het toernooi van de "Internationale Bridge League", dat in juli 1939 in Pulchri Studio werd gehouden. De dames hadden Denemarken en Engeland al geklopt en in de finale tegen Frankrijk mochten ze met 20 punten verliezen om toch kampioen te worden. Ze verloren met 48 punten en werden derde ! mevrouw Dijkmeester: Het begon al meteen met een vreselijke 3SA en daarna ging alles fout. Het was gewoon verschrikkelijk. Het feestje was nota bene al besproken in Hotel "De Witte Brug". Dat hotel vermeldde in die tijd in zijn reclames "model schuilkelders" als extra service. Ook de vereniging als geheel werd slachtoffer, want de Duitse bezetters vorderden Huize Voorhout en er moest op korte termijn een andere behuizing worden gevonden. Dat werd per 1 november 1940 de "Bridge Circle" van C. Brosch, boven "Riche" aan het Buitenhof 199. Er brak een tijd aan, waarin het bridgespel steeds minder belangrijk werd. De ingestelde dependance "Huize Voorhout" aan de Lange Voorhout en deze kon met ingang van 1 februari 1932 worden gehuurd "Sperrzeit" maakte bovendien het 's avonds in een clublokaal bridgen onmogelijk en spelen op de middagen bood geen oplossing. Er was vrijwel geen spelmateriaal meer te koop, zalen waren niet meer te verwarmen en wat er aan consumpties te verkrijgen was, mocht geen naam hebben.

De ruïnering door de Duitsers van de gebieden achter de duinen en oorlogshandelingen uit de lucht joegen een deel van de Haagse bevolking uit de gemeente. Zo moest het Bonds bureau verhuizen naar Hoenderloo en in augustus 1943 stopte de NBB alle activiteiten. Bestuurlijk bleef de NBB wankel overeind en in 1944 was het een EHBV-er, opnieuw J.H. van der Meer, die als voorzitter van de NBB, de deur naar de toekomst openhield. Tot 1947 leidde hij de NBB-herbouw, om daarna weer trouw bij de EHBV zijn kaartjes te leggen.

Dat gebeurde nog steeds in de "Bridge Circle" waar in 1947 het verenigingsleven weer redelijk op toeren kwam. Op den duur werd echter toch naar iets anders omgekeken; de beslotenheid van een eigen onderdak werd bij het klimmen van het ledental een vurige wens, waarbij de moeilijkheid was, dat in de geteisterde stad de mogelijkheden zeer beperkt waren.

In de vijftiger jaren is onder voorzitterschap van resp. A.D. Charlouis en P.W. Blom ijverig naar een onderdak gezocht. Dat moest ook wel, want er kwamen steeds meer leden en in 1960 zat de vereniging met 204 leden in de "Bridge Circle" krap in de ruimte. Het tafelgeld bedroeg die tijd nog steeds 25 cent en er moesten wat kunstgrepen worden toegepast om een normaal lustrum te kunnen vieren. Er werd in voetbaltoto gespeeld en iedereen, die in de clubcompetitie een prijsje won, moest 20% daarvan afdragen aan een jubileumfonds.

In 1960, met een eigen vermogen van f 3928,18 deed zich een oplossing van het huisvestingsprobleem voor. In de Javastraat stond een geschikt pand te koop. Dat moest f 80 000 gaan kosten en het bestuur meende de financiering rond te krijgen met een lening van f 50 000 (tegen 5% rente) en een verhoging van het tafelgeld

van 25 naar 75 cent. Bij de vergadering, waarop over de aankoop van het pand moest worden beslist, waren slechts 53 van de 204 leden aanwezig. De meerderheid 28 (waren tegen en 25 waren vóór) durfde het avontuur niet aan, zodat de EHBV bij Brosch bleef.

Niet voor lang overigens, één van de EHBV-leden kocht het bewuste pand privé en verhuurde een deel als clublokaliteit, zodat de vereniging in 1962 eindelijk weer onder “eigen” dak was. Op 5 oktober 1963 werd dan ook in Hotel “Kurhaus” met tevredenheid door 135 aanwezigen het 25-jarig bestaan gevierd. Helaas zag een jaar later de eigenaresse kans het pand met winst te verkopen en dus moest weer naar wat anders worden omgekeken. Per 1 juni 1965 werd dat Bridge Sociëteit op het Noordeinde.

In een nieuw élan zette de penningmeester een vers kaartstelsel op, maar binnen korte tijd kon hij daar zo’n 50 kaartjes uit weghalen. De opkomst van de leden liep namelijk zienderogen terug. De tafelfelden leverden niet genoeg op en dus werd de financiële positie van de vereniging aangetast. Een vermogen in 1967 van f 2392,66 met 158 leden is gewoon triest. Eén van de gevolgen van het kwakkelende verenigingsleven was, dat in 1968 het zesde lustrum op een normale clubavond moest worden gevierd. Op de algemene ledenvergadering van dat jaar waren (inclusief het bestuur) 26 leden aanwezig. In 1969 gaf, bij gebrek aan belangstelling en medewerking, ook het eigen maandblad de geest.

Om te overleven moest er worden gesnoeid: de speelgelegenheid op zaterdag, de zondagmiddag en donderdag verviel; de maandagmiddag liep vol, maar de nieuwe vrijdagmiddag bood weer een uitwijkgelegenheid. Door de besparingen aan huurpennings en door enkele verhogingen van tafelfeld en contributie kwam er in de zeventiger jaren een kentering ten goede. In 1979 zag het eigen vermogen, f 17 266= bij 148 leden, er weer een stuk gezonder uit.

In 1983 is het 45-jarige bestaan van de club in hotel “Des Indes” gevierd, ruim 100 personen namen daaraan deel, de bijdrage per persoon was 38 Gulden.

Inmiddels was de EHBV tot ongeveer 200 leden gegroeid, waardoor de Bridge Sociëteit Noordeinde een te krap jasje was geworden. De accommodatie in Noordeinde was zeer verouderd; de lift stond geregeld stil en de sanitaire voorziening liet te wensen over.

Gelukkig kwam in die periode ook eindelijk de stichting van een Denksportcentrum in Pulchri Studio van de grond en een moeilijke keuze moest worden gemaakt. De verhuizing zou forse financiële ingrepen vergen en de aanloopperiode zou wel eens moeilijk kunnen worden. Er bleek echter voor een oplossing van alle bestaande problemen een grote belangstelling van de leden te bestaan. Bij de ledenvergadering, waarop over wél of niet verhuizen moest worden beslist, waren maar liefst 154 leden aanwezig. Er werd voor terugkeer naar de (onbewuste) geboortegrond Pulchri besloten met 128 stemmen vóór, 20 tegen en 6 blanco. Per 1 september 1984 startten we bij Pulchri met een speelgelegenheid van viermaal per week en een jaar later nog een vijfde, op donderdagmiddag.

Het 50-jarig bestaan van de club in 1988 is in “Het Kurhaus” gevierd, 170 personen namen daaraan deel en de bijdrage per persoon was 40 Gulden.

Correct ingevulde systeemkaarten worden op de ALV van 1990 verplicht gesteld, mede ingegeven door een schriftelijk verzoek van de heer I. Gerretsen. Ook wordt besloten een tijdelijk rookverbod in te stellen. Het rookverbod begon een kwartier voor aanvang bridge voor de duur van 1 uur en 3 kwartier. Om de niet-rokers tegemoet te komen, wordt in 1991 zelfs een rookvrije dag ingevoerd. Dat werd de donderdagmiddag. Veel spelers maakten met genoeg gebruik van deze mogelijkheid.

In 1993 is het 55-jarige bestaan van de club in “De Bijhorst” gevierd. Er was een diner met muzikale omlijsting. Ruim 124 personen namen daaraan deel en de bijdrage per persoon was 35 Gulden.

Door de PG – affaire was 1997 een zeer hectisch jaar. Het bestuur stapte op nadat een gewijzigd Wedstrijdreglement op de ALV afgewezen werd. Een commissie van goede diensten moest in actie komen om dit recht te zetten. Dit verdient een nadere toelichting: Op verzoek van het bestuur had Charles Boeree het wedstrijd reglement zodanig aangepast dat promotie en degradatie plaats zou vinden op basis van het individuele PG (PlaatsingsGetal). Het PG voor de A-groep is de gemiddelde score in een competitie en voor de B-groep de gemiddelde score minus 5%-punt. Een PG van 48% is de grens voor promotie en degradatie.

De tegenstanders, onder aanvoering van Frits Vasteravendts, waren voorstander van de oude (universele) regel; deel de spelers in twee groepen en laat uit de A-lijn x paren degraderen die onderaan eindigen en laat uit de B-lijn evenveel paren promoveren die bovenaan eindigen. De controverse was alom bekend en daarom was er op de voorhand al aangekondigd dat het bestuur op zou stappen als het nieuwe wedstrijdreglement niet aangenomen zou worden. Het nieuwe wedstrijdreglement werd op de ALV niet aangenomen en dus stapte het bestuur op.

Een commissie van goede diensten (Loet de Villeneuve, Wouter Roubos en Satar Alladin) moest in actie komen om dit recht te zetten. Een enigszins aangepast reglement werd daarna op een bijzondere ALV aangenomen en het bestuur geherinstalleerd. Wat de toegevoegde waarde van het gebruik van het PG is, laat ik in het midden. Maar door gebruik daarvan hebben we momenteel op de maandag relatief veel meer A–spelers dan B–spelers en op de vrijdag is het net andersom. Bijgevolg moeten de wedstrijdleiders met de PG - norm (48%) sjoemelen om (vooral qua aantal) twee zo evenwichtig mogelijke groepen samen te kunnen stellen.

In 1998 is het 60-jarig bestaan van EHBV De Bond in sociëteit De Witte gevierd. Het aantal personen, dat daaraan deelnam, bedroeg 120 en de bijdrage per persoon was 45 gulden.

Als accommodatie was Pulchri zeer aangenaam, zowel qua bereikbaarheid als qua speelruimte. Extra gezellig was het als Wim Kolstee na het bridgen af en toe achter de piano plaats nam en de aanwezigen op jazz muziek trakteerde. Eventuele problemen met kapotte stoelen en het vloerkleed werden soepel en snel opgelost; Pulchri stelde adequate stoelen beschikbaar en zo nodig trad Wim Kolstee op als klusjesman en één der leden van onze club schonk Pulchri nieuwe vloerbedekking voor de bridgezaal.

Daarom was het even slikken om in 1999 te moeten vernemen dat het denksportcentrum plaats moest maken voor een meer commerciële aanpak van de bridgezaal. Het mooie vloerkleed achterlatend moesten we weer verhuizen, maar waarnaar toe ? Een zoektocht naar een andere geschikte locatie leverde niets op. Totdat sociëteit De Witte in beeld kwam. Al snel was er overeenstemming en in 2000 verhuisden we naar de Witte. In de zomermaanden was de sociëteit gesloten en moesten we op een andere locatie (elk jaar een andere locatie) bridgen. De barbediening van de sociëteit liet vaak te wensen over. Dat drukte de stemming. Dus was het een kwestie van tijd of moesten we weer verhuizen.

Het was bekend dat in wijkcentrum “t Benoordenhuis in de Bisschopstraat ook bridge werd gespeeld. Dick Misteli en Wil van den Broek werden bereid gevonden om met het bestuur van het wijkcentrum Benoordenhout te gaan praten over een eventuele overgang. Al vlot was er overeenstemming en in 2002 verhuisden we naar onze huidige speelgelegenheid.

Het 65-jarig bestaan van de club in 2003 is gevierd in Carlton Ambassador Hotel, 88 personen namen daaraan deel en de bijdrage per persoon was €30.

Voor de berekening van de uitslagen wilden wij in navolging van diverse andere bridgeclubs ook gebruik gaan maken van de Bridgemates. Satar Alladin werd gevraagd om dat zo snel mogelijk te realiseren. Maar al bij de allereerste demonstratie bleek dat we daarmee toch nog even moesten wachten. Want als twee tafels dezelfde spellen speelden dan kon slechts aan één van de twee tafels de scores vergeleken worden. Nadat dit euvel verholpen was, zijn we in 2007 tot aanschaf van de Bridgemates overgegaan. Tegenwoordig werken

we met de allernieuwste versie van de Bridgemates. Aanschafadvies en technische ondersteuning lopen nu via de Technische Commissie, met name: Cees Rijnbeek en Gerlach van Beinum.

Het 70-jarig bestaan in 2008 is gevierd in Carlton Beach Hotel te Scheveningen, 74 personen namen daaraan deel en de bijdrage per persoon was € 20. Mede omdat er een lunch was in plaats van een diner. De lunch viel in goede aarde en dus voor herhaling vatbaar. Er was helaas een minpunt, het speelschema rammelde aan alle kanten. Sommige paren hebben zelfs drie keer tegen elkaar moeten spelen. Dat is in elk geval niet voor herhaling vatbaar.

Het gereviseerde Huishoudelijk Reglement en het gereviseerde Wedstrijdreglement zijn op de ALV van 2011 besproken en aangenomen. De revisie van het Huishoudelijk Reglement was in handen van Paul Wilde, Boudewijn Hoek en Wim Wijsman en die van het Wedstrijdreglement in handen van Bart Prive, Cees Rijnbeek, Charles Boeree en Beppie de Hart.

Helaas zijn er in de loop van de tijd diverse leden ons ontvallen, enkele prominenten:

- In 2006 Wim Kolstee: was jarenlang voorzitter, een zeer aimabele persoon, een diplomaat in de omgang en beslist niet beroerd om voor de club klusjes (in de ruimste zin van het woord) op te knappen. Wat arbitrage aangaat, had hij jaren geleden al een schematisch overzicht gemaakt over de stappen die een arbiter moest volgen om tot een besluit te komen. Haast exact zo'n schema wordt sinds kort door de NBB beschikbaar gesteld aan geïnteresseerden.
- In 2010 Agnes Maassen: was “Lid van verdienste” een zeer club toegewijd persoon, vooral als secretaris.
- In 2011 Paul Boasson: was “Erelid”, oud voorzitter en volgde de ontwikkelingen op de club met grote interesse. Op de bijeenkomsten was hij niet onopvallend aanwezig.
- In 2011 Frits Vastersavendts: was “Lid van verdienste”, geen groot bridger, maar de meest bekwame wedstrijdleider en was de grote “goeroe” in het maken van speelschema's, ook voor de Nederlandse Bridge Bond.
- In 2011 Charles Boeree: was “Erelid”, oud voorzitter en heeft diverse andere functies bekleed, hij was een multifunctioneel lid. Voor het opzetten van de ladders op de maandag en de vrijdag maken wij nog steeds gebruik van een sophisticated computerprogramma dat hij in Excel geschreven heeft.
- In 2012, Wil van den Broek: was “Erelid” en oud-penningmeester. Naast het verrichten van diverse andere taken heeft hij ook een website voor de club gemaakt, waarvan we heel lang gebruik hebben gemaakt.

Andere wetenswaardigheden van laatste decennia in het kort:

- Voor de berekening van de uitslagen werden, nog niet zo lang geleden, scorekaarten gebruikt. Na afloop van het bridgen was er na enig rekenwerk de uitslag beschikbaar. Door intrede van rekenprogramma's op de computer, eerst het Pairs - en daarna het NBB – rekenprogramma, werd het rekenwerk aardig versimpeld.
- De scorekaarten zijn inmiddels vervangen door Bridgemates. Alle beschikbare informatie (uitslag, persoonlijk overzicht, frequentiestaten e.d.) wordt via internet doorgegeven.
- De Meesterpunten (MP's) worden nu per zitting toegekend. Bij het versturen van de uitslag naar de NBB-website worden de MP's automatisch toegekend en gepubliceerd. Vroeger moest een Meesterpunten - administrator na afloop van een competitie dat steeds aanvragen.
- Het schudden van de kaarten hoeven we sinds dit jaar (2013) ook niet meer te doen. Een duplicatiemachine sorteert de gegenereerde spelverdelingen. Diverse leden, met name Gerlach van Beinum en Patrick Bor, zijn daarmee belast. Sommige spelers vinden de spelverdelingen te grillig. Volgens statistici maken ook grillige spelverdelingen deel uit van een normale verdeling.
- Op de dinsdag wordt tegenwoordig de op basis van Butlertelling (Gross-Imps) berekende uitslag in imp's uitgedrukt en gepubliceerd. Dit in tegenstelling tot vroeger toen de in imp's behaalde scores in procenten werden uitgerekend en gepubliceerd. De laatste werkwijze is incorrect. Cees Rijnbeek heeft hierover een uitgebreid artikel geschreven in het mededelingenblad van 2011.

- De NBB heeft sinds kort de clubs een website ter beschikking gesteld ter publicatie van uitslagen en behaalde meesterpunten. Daarnaast kunnen clubs naar believen diverse andere items publiceren. Daarvoor is een "webmaster", Edo van Marion, verantwoordelijk.
- Ter opvoering van het spelpeil zijn diverse activiteiten ondernomen. Zoals het organiseren van seminars, die verzorgd zijn door Ed Hoogenkamp, Hans van de Haar, Charles Boeree en Satar Alladin. Laatstgenoemde heeft ook artikelen geschreven over het omgaan met de Muiderberg en enkele andere Zwakke Twee conventies.
- Daarnaast is onder aanvoering van Wim Vrijmoet en in samenwerking met Gerlach van Beinum in 2008 het blad de Bridgewijzer, met anekdotes en bespreking bridge technische aspecten, geïntroduceerd, helaas voor een te korte duur, circa drie jaar.
- Anno 2013 is de bereikbaarheid van ons clubhuis met het openbaar vervoer een drama, mede door de steeds veranderende bus/tramroutes. Met de auto naar de club is een alternatief, maar het parkeren is niet gratis. Spelers die toch voor de auto kiezen, zijn bereid om medespelers vervoer aan te bieden en dat is uiteraard zeer prijzenswaardig.
- Ook is het prijzenswaardig dat Ankie Kolstee de beschikbare parkeerkaarten zo soepel mogelijk coördineert en naast het bekleden van diverse andere functies ook het wel en wee van de club verzorgt.

Dit jaar (2013) is het 75 jaar geleden dat onze club officieel is opgericht. Het jubileumfeest is gevierd in Crowne Plaza Promenade Hotel. Maar liefst 96 spelers namen deel aan de drive, de bijdrage per persoon was €20. In navolging van 2008 was er een lunch en geen diner. Er was ook een muzikale omlijsting. Daarnaast heeft de jubileumcommissie als verrassing een pen als aandenken aangeboden aan alle leden en introducés. De totale kosten bedroegen € 6800.

Als een sportvereniging 75 jaar bestaat, dan is dat een grote prestatie. Daar mogen we best trots op zijn. Want er moet dan een stevig fundament binnen de club zijn waarop men kan terugvallen. De voornaamste bouwstenen zijn altijd de leden. Maar als lid van je club heb je verplichtingen en verantwoordelijkheden. De naam van de club dient altijd heilig te zijn en mag niet in diskrediet gebracht worden. Gelukkig hebben veel leden al die jaren dit goed begrepen. Ze hebben het clubbelang laten prevaleren boven het persoonlijk belang.

Wat de toekomst aangaat, staat hoog in het vaandel: Opvoering spelpeil en ledenwerving. In het verleden zijn er daarvoor diverse acties ondernomen. Vooral wat werving aangaat is dat helaas niet altijd even succesvol geweest. Dus ideeën om het beter te doen, zijn altijd welkom.

Een momentopname van de EHBV "De Bond" nu toont ons een enigszins vergrijsde vereniging, waarin het sociaal aspect de boventoon voert. Zonder dat daarbij de sportieve, soms fanatieke bridger zich tekort gedaan hoeft te voelen. Een situatie, waarmee alle ruim 130 leden tevreden kunnen zijn, omdat de vereniging hen de kans biedt op wat extra levensvreugde.

Het zij U allen en de vereniging toegewenst ... nog vele jaren !

Satar Alladin, Den Haag, 5 december 2013.

